

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев2 609/2017
14.11.2019. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Браниславе Апостоловић, председника већа, Бранислава Босиљковића и Зоране Делибашић, чланова већа, у парници из радног односа тужиоца АА из ..., чији је пуномоћник Снежана Станић адвокат из ..., против туженог ББ из ..., ради поништаја решења о отказу уговора о раду, одлучујући о ревизији тужиоца изјављеној против пресуде Апелационог суда у Нишу Гж1 341/16 од 29.11.2016. године, у седници већа одржаној дана 14.11.2019. године, донео је

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ као неоснована ревизија тужиоца изјављена против пресуде Апелационог суда у Нишу Гж1 341/16 од 29.11.2016. године.

Образложење

Пресудом Апелационог суда у Нишу Гж1 341/16 од 29.11.2016. године, ставом првим изреке, усвојена је жалба туженог, укинута пресуда Основног суда у Нишу П1 4004/13 од 12.02.2014. године и пресуђено тако што је одбијен тужбени захтев тужиоца којим је тражио да се поништи као незаконито решење туженог број ./ од 21.02.2011. године и тужени обавезе да тужиоца врати на рад и призна му сва права из радног односа. Ставом другим изреке одлучено је да свака странка сноси своје трошкове поступка.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену тужилац је благовремено изјавио ревизију због погрешне примене материјалног права.

Одлучујући о изјављеној ревизији, на основу члана 403. став 2. тачка 3. и члана 408. Закона о парничном поступку (ЗПП), Врховни касациони суд је нашао да тужиочева ревизија није основана.

У спроведеном поступку није учињена битна повреда одредаба парничног поступка из члана 374. став 2. тачка 2. ЗПП на коју ревизијски суд пази по службеној дужности.

Према утврђеном чињеничном стању, тужилац је на основу уговора о раду од 18.08.2009. године код туженог обављао послове самосталног пројектанта

цена. У опису тужиочевих послова било је формирање цена за градске и приградске поласке у ... и ..., израда месечних и станичних ценовника; пуњење модула са новим ценама за целиско машинце; пренос података и праћење цена других превозника. Уговор о раду тужиоца отказан је решењем туженог од 21.02.2011. године због повреде радне обавезе и непоштовања радне дисциплине, јер 04.02.2011. године није поступио по налогу свог претпостављеног и до краја радног времена завршио задати посао, а 07.02.2011. године није поступио по налогу шефа службе и руководиоца и у табелу унео податке о ценама и поласцима, већ је већи део радног времена користио интернет у приватне сврхе, тако да рад по налогу до краја радног времена није ни започео. Тужилац је тога дана требало да унесе одређене податке у табелу коју је претходно формирао његов шеф, што он није учинио до краја радног времена, нити се својим руководиоцима обратио за помоћ у циљу извршења посла. У рачунару који тужилац користи постоје инсталирани програми који омогућавају штампање података унетих у неки од програма табеларне калкулације. Интернет конекције које је тужилац остварио током тог радног дана одговарају ономе што је приказано у листингу туженог. Пре доношења решења о отказу уговора о раду тужиоцу и синдикату достављена су упозорења о постојању разлога за отказ уговора о раду, на која су се тужилац и синдикат изјаснили.

На овако утврђено чињенично стање, нижестепени судови су правилно применили материјално право.

Одредбом члана 179. став 1. тачке 2. и 3. Закона о раду („Службени гласник Републике Србије“, број 24/05 ... 54/09) прописано је да послодавац може запосленом да откаже уговор о раду ако за то постоји оправдани разлог који се односи на радну способност запосленог, његово понашање и потребе послодавца, и то ако запослени својом кривицом учини повреду радне обавезе утврђене општим актом или уговором о раду, као и ако запослени не поштује радну дисциплину прописану актом послодавца, односно ако је његово понашање такво да не може да настави рад код послодавца.

Колективним уговором код туженог предвиђено је да се повредом радне обавезе сматра оно понашање запосленог које је супротно утврђеним правилима понашања на раду, као и да је запослени одговоран за повреду радне обавезе на раду или у вези са радом која је у тренутку извршења као таква предвиђена тим колективним уговором, уговором о раду и другим актом туженог (члан 5). Одредбом члана 6. став 1. Колективног уговора прописано је да у повреде радне обавезе спада и неблаговремено, несавесно и немарно извршавање радних обавеза, а чланом 7. став 1. да је непоштовање радне дисциплине и понашање запосленог које му не омогућава да настави рад у предузећу, непоштовање правила понашања на раду и у вези са радом утврђених технолошким поступком, упутством и другим актима предузећа.

Пословним кодексом туженог од 16.07.2008. године предвиђена је забрана коришћења рачунара и интернета у приватне сврхе.

У конкретном случају, тужилац је 07.02.2011. године учинио повреду радне обавезе из члана 6. став 1. Колективног уговора туженог као и повреду радне дисциплине, јер је прекршио забрану коришћења интернета у приватне сврхе прописану пословним кодексом туженог. Означену повреду радне обавезе, дефинисану као неблаговремено, несавесно и немарно извршавање радних обавеза, тужилац је учинио тако што означеног дана није започео са извршавањем налога руководиоца који спада у опис његовог посла иако су у рачунару који користи постојале могућности да исти обави. Осим тога, тужилац је извршио и повреду радне дисциплине јер је, супротно прописаној забрани, рачунар и интернет користио у приватне сврхе.

Због тога, сагласно цитираној законској одредби и члану 8. Колективног уговора туженог, тужиоцу је основано изречена мера отказа уговора о раду.

Неосновано се изјављеном ревизијом указује на погрешну примену материјалног права јер је утврђено постојање повреде радне обавезе и кривица тужиоца. Тужилац, с`обзиром на своје радно искуство, могао издати налог извршити јер су у рачунару који користи инсталирани програми који омогућавају извршење издатог налога - уношење одређених података у већ припремљене табеле. Другостепени суд је оспорену пресуду донео у складу са чланом 387. став 1. тачка 6. ЗПП, због чега нису основани ни наводи ревизије да је донета непостојећа пресуда, односно пресуда која није предвиђена законом.

Сходно изложеном, на основу члана 414. став 1. ЗПП, одлучено је као у изреци.

Председник већа - судија
Бранислава Апостоловић, с.р.

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић